

רע"פ 5938/18 - יעקב אסרף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5938/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יעקב אסרף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל; השופט צ' דותן; והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 58893-11-17 מיום 24.7.2018

בשם המבקש: עו"ד עופר רחמני

החלטה

*

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל; השופט צ' דותן; והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 58893-11-17 מיום 24.7.2018, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט א' נוריאלי) בת"פ 11200-02-16 מיום 16.10.2017.

2. כתב האישום שהוגש נגד המבקש כולל שני אישומים, במסגרתם יוחסו למבקש עשרות עבירות על הוראות חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק) בין השנים 2011-2013.

בתמצית אציין כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש ניכה שלא כדין 14 חשבוניות מס כוזבות על שם חברת סולארא בע"מ, בעת שעסק בהתקנת מערכות תקשורת ובשיפוצים. בנוסף, ניכה המבקש שלא כדין מס תשומות ב-14 דו"חות תקופתיים שהוגשו למנהל מס ערך מוסף, וזאת מבלי שיהיו בידי מסמכים כנדרש בחוק - והכל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

3. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, ב-28 עבירות ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כנדרש בחוק, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק; הכנת, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק; וזיוף, הסתרה, השמדה או שינוי פנקס או מסמך אחר שנדרש לנהלו או למסרו, לפי סעיף 117(ב)(7) לחוק.

4. בגזר דינו, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע המבקש נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל; באשר לרכיב הקנס הכספי, נקבע מתחם ענישה הנע בין 20,000 ש"ח ועד 85,000 ש"ח.

בית משפט השלום שקל לקולא את העובדה כי המבקש נטל אחריות על מעשיו. מנגד, שקל בית המשפט לחומרא את עברו הפלילי הכולל, בין היתר, הרשעה משנת 2008 בעבירות מרמה והונאה בכרטיס חיוב; וכן את העובדה כי המבקש לא הסיר את המחדלים או את חלקם באמצעות תשלום סכום המס אותו ניכה שלא כדין. בהקשר זה, עמד בית המשפט על כך שבעבירות מס קיימת "חשיבות יתרה", כלשונו, למאמצי המבקש לתקן את תוצאות העבירה, וקבע כי משלא הוסרו מחדלים אלו, פוחת המשקל שיש ליתן לנטילת האחריות של המבקש.

נוכח מכלול השיקולים המפורטים, השית בית משפט השלום על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע; קנס בסך 40,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו; וכן הורה למבקש לחתום על התחייבות בסך 80,000 ש"ח להימנע למשך שנתיים מכל עבירה מסוג פשע המנויה בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

5. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, ובו טען, בין היתר, כי בית משפט השלום לא התחשב כראוי בנסיבותיו הפרטניות ובמצבו הבריאותי (שאף התדרדר, לטענתו, מאז מתן גזר דינו בערכאה הדיונית); וכי לא ניתן משקל מספיק למאמציו וניסיונותיו להסרת המחדל באמצעות תשלום חלק מסכום המס אותו הוא חב, אשר נדחו, לטענתו, על ידי נציגי המשיבה.

לאחר ששמע את טיעוני הצדדים, הורה בית המשפט ביום 27.3.2018 על דחיית הדיון בערעור על מנת לאפשר למבקש לעשות מאמץ, לשלם את סכום המס אותו חב לקופת המשיבה, ולהסיר את המחדל או חלק ממנו.

בדיון שנערך ביום 3.7.2018 בפני בית המשפט המחוזי ציין המבקש כי לא הצליח להסיר את המחדל, מסיבות שונות, אך טען כי נסיבות ביצוע העבירות לצד נסיבותיו האישיות מצדיקות את הפחתת עונש המאסר שנגזר עליו לתקופה הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שציין כי כלל הנסיבות, לחומרא ולקולא, נשקלו כדבעי על ידי בית משפט השלום, ומשכך לא מצא עילה להתערב בחומרת העונש אשר הושת על המבקש.

מכאן הבקשה שבפניי.

6. בבקשתו, חוזר המבקש על טיעונו כפי שנטענו בפני בית המשפט המחוזי. בכלל זה, המבקש מדגיש כי הצעותיו לתשלום חלק מן המס אותו חב נדחו על ידי נציגי המשיבה, וזאת למרות שלטענתו ניתנה לו התחייבות כי יוכל לעשות כן. עוד טוען המבקש כי לא ניתן משקל מספיק לנסיבותיו האישיות, וכי העונש שהושת עליו חורג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה ידועה היא כי רשות ערעור שניה ניתנת רק במקרים אשר מעוררים סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק מהותיים.

יתירה מזאת, דין בקשת רשות ערעור הנסובה על חומרת העונש בלבד להידחות, למעט מקרים חריגים שבהם העונש שהושת על המבקש סוטה באופן ניכר ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים, או כאשר התערבותו של בית המשפט נדרשת משיקולי צדק או מניעת עיוות דין קיצוני.

למבקש לא נגרם כל עיוות דין, והעונש שהוטל עליו אינו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה המקובלת. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

9. לא מצאתי טעם בטענותיו של המבקש אף לגופן. טענות המבקש ונסיבותיו המקלות עלו ונבחנו בכובד ראש בפני בית משפט השלום, שאף ציין במפורש כי התחשב במאמצים שעשה המבקש לשם הסרת המחדל ובניסיונותיו לשלם חלק מהמס אותו ניכה שלא כדין, אך לא מצא כי יש מקום לגזור על המבקש, בנסיבות העניין, תקופת מאסר הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט המחוזי חיזק מסקנה זו, תוך שקבע כי הנסיבות המקלות אותן העלה המבקש קיבלו ביטוי בעונש שנגזר עליו בבית משפט השלום. קביעות אלה מקובלות אף עלי.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' באלול התשע"ח (16.8.2018).

שׁוֹפֵט
